

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 10C/123/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5816202892
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Krivdová
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2018:5816202892.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo, sudkyňou JUDr. Zuzanou Krivdovou, v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., IČO: 31575951, Hodžova 11, 010 01 Žilina, proti žalovanému: J. L., nar. XX.XX.XXXX, XXX XX I. XXX, v konaní o zaplatenie 1.809,10 Eur s príslušenstvom, takto

r o z h o d o l :

I. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 234,93 Eur **z a s t a v u j e**.

II. Žalovaný je **p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi:

- istinu vo výške 1.574,17 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne
 - zo sumy 1809,10 Eur od 16.1.2016 do 21.4.2017,
 - zo sumy 1773,94 Eur od 22.4.2017 do 19.6.2017,
 - zo sumy 1769,20 Eur od 20.6.2017 do 19.7.2017,
 - zo sumy 1729,96 Eur od 20.7.2017 do 19.9.2017,
 - zo sumy 1680,81 Eur od 20.9.2017 do 20.12.2017,
 - zo sumy 1574,17 Eur od 21.12.2017 do zaplatenia,
 - nezaplatené poplatky za poistenie vo výške 2,19 Eur,
 - úrok vo výške 74,58 Eur,
 - úrok z omeškania vo výške 0,72 Eur,
- a to všetko v lehote 60 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Vo zvyšnej časti súd žalobu **z a m i e t a**.

IV. Žalobcovi **p r i z n á v a** voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu 6.6.2016 domáhal, aby súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť mu

- nezaplatenú istinu vo výške 1.809,10 Eur,
- nezaplatené poplatky za poistenie vo výške 2,19 Eur,
- úrok 74,58 Eur,
- úroky z omeškania vo výške 0,72 Eur,
- úrok z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatenej istiny 1.809,10 Eur od 29.12.2015 do zaplatenia,
- úrok z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatených úrokov 74,58 Eur od 29.12.2015 do zaplatenia, ako i nahradiť mu trovy konania.

2. Podanie žaloby odôvodnil tým, že dňa 18.11.2013 uzatvoril žalobca so žalovaným úverovú zmluvu č. 000000000087674 (ďalej len „Zmluva“) na základe ktorej žalobca poskytol odporcovi peňažné prostriedky vo výške 2.000,-Eur. V zmysle bodu 1.1 Zmluvy, sú neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy aj

Všeobecné obchodné podmienky - Prima banka Slovensko, a.s., a teda niektoré z náležitostí, ktoré má v zmysle právnych predpisov zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať, sú v samotnom texte zmluvy o úvere a ďalšie náležitosti sú v uvedených všeobecných obchodných podmienkach. Náležitosti zmluvy v zmysle § 9 ods. 2 písm. l) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“) upravuje Zmluva v bode 1.2 v spojení s VOP, z ktorých vyplýva tiež anuitné splácanie úveru, pričom počet a termíny splátok istiny aj úrokov sú rovnaké a sú určené termínom splatnosti anuitnej splátky. Uvedené platí aj pre údaj o výške, počte a termínoch splátok iných poplatkov. Výška, počet a termíny splátok poplatkov, u ktorých sú tieto údaje a povinnosť ich úhrady zrejmá už v čase uzatvorenia zmluvy, sú teda uvedené v samotnom texte Zmluvy. Ostatné poplatky, ktorých účtovanie nie je zrejmé v čase uzatvorenia zmluvy sú uvedené v Sadzobníku poplatkov, ktorý je súčasťou Všeobecných obchodných podmienok, a tým aj súčasťou Zmluvy. Z povahy jednotlivých poplatkov vyplýva, že nie je možné vopred stanoviť počet, koľkokrát bude daný poplatok povinný zaplatiť, pretože uvedené bude závisieť od toho, koľkokrát danú službu banky využije. Zároveň, termín splatnosti poplatku vyplýva zo zásad spoplatňovania, ktoré sú súčasťou Sadzobníka poplatkov, a ktoré stanovujú, kedy je ktorý poplatok splatný. Poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia Zmluva neuvádza, nakoľko na základe zmluvy o pôžičke nevznikajú nesplatené zostatky s rôznymi úrokovými sadzbami. Bonita žalovaného bola zo strany žalobcu overená pred poskytnutím úveru v súlade s § 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z.. Poskytnutý úver a úroky sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných mesačných anuitných splátkach a celý úver aj s príslušenstvom bol žalovaný povinný splatiť do 20.11.2023. Citujúc ustanovenia § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka uviedol, že po vyčerpaní poskytnutého úveru žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti (prestal uhrádzať jednotlivé splátky riadne a včas), a preto žalobca na základe Výzvy na predčasné splatenie úveru rozhodol o predčasnej splatnosti úveru dňa 28.12.2015 v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka, v súlade s Úverovou zmluvou a VOP a to po zaslaní upozornenia na omeškanie a možnosť predčasného zosplatenia Druhou upomienkou zo dňa 26.10.2015 v znení: „Prima banka Slovensko, a.s., Vás upozorňuje, že v prípade neuhradenia dlžnej sumy uplatní svoje právo vyplývajúce z § 565 Zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník a požiada Vás o zaplatenie celej svojej pohľadávky.“ V súlade s čl. 19 bod 19.8 Všeobecných obchodných podmienok Prima banka Slovensko, a.s. sa písomnosť banky adresovaná klientovi považuje za doručení:

- dňom jej prevzatia alebo odmietnutia jej prevzatia, pokiaľ sa doručuje osobne alebo kuriérom,
- tretím dňom po jej odoslaní prostredníctvom poštového podniku,
- vytlačením správy o odoslaní, ak bola zaslaná prostredníctvom faxu,
- odoslaním, ak bola zaslaná prostredníctvom elektronickej pošty (emailom) alebo prostredníctvom krátkej textovej správy (SMS).

Pohľadávka žalobcu voči žalovanému ku dňu predčasného zosplatenia (dňa 28.12.2015) predstavovala 1 946,59 Eur a pozostávala z:

- Istiny poskytnutého úveru vo výške 1 809,10 Eur - žalovanému bol na základe Zmluvy poskytnutý úver vo výške 2000 Eur; do dňa zosplatenia uhradil žalovaný na istinu sumu 190,90 Eur na základe čoho dlžná istina ku dňu zosplatenia predstavovala sumu 1 809,10 Eur (poskytnutá suma 2000 Eur mínú splátky spolu vo výške 190,90 Eur = 1809,10 Eur),
- Úrokov 74,58 Eur - predstavujú dohodnutý úrok v zmysle Zmluvy, ktorý bol žalovaný povinný splatiť v rámci anuitných splátok poskytnutého úveru do predčasného zosplatenia. Úroková sadzba vo výške 12,90 % p.a. vyplýva zo Zmluvy,
- Úrokov z omeškania 0,72 Eur - každá omeškaná dlžná splátka je odo mňa nasledujúceho po jej splatnosti úročená aj úrokom z omeškania vo výške 5 % p.a. Úrok z omeškania bol dohodnutý v Zmluve v zmysle § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, a to v článku Následky porušenia zmluvných povinností: „Ak klient neuhradí úver v lehote splatnosti úveru, je povinný uhradiť z nesplatených častí úveru popri úroku z poskytnutých peňažných prostriedkov aj úrok z omeškania, a to až do jej zaplatenia,“
- Poplatkov 60 Eur - za upomienky (15 Eur/za každú) a výzvu na predčasné splatenie úveru (30 Eur) v zmysle Sadzobníka poplatkov, prípadne poplatky za vedenie úverového účtu, ktoré boli účtované na farchu úverového účtu, ich výška vyplývala priamo zo Zmluvy bod 1.2, a ktoré si žalobca od žalovaného v súdnom konaní neuplatňuje,
- Poplatkov za poistenie schopnosti splácať úver 2,19 Eur - uvedené poplatky predstavujú súčet omeškaných poplatkov za poistenie, ktoré sa popri anuitných splátkach úveru odporca zaviazal hradiť mesačne v zmysle bodu 1.2 Zmluvy; vznikom poistenia vznikla odporcovi povinnosť platiť poplatok za poistenie schopnosti splácať úver splatný spolu s príslušnou splátkou úveru.

Žalovaný po zosplatnení úveru do dňa podania žaloby neuskutočnil žiadnu úhradu. Žalovaný musí vrátiť (splatiť) banke všetky peňažné prostriedky, ktoré mu poskytla v súlade s podmienkami zmluvy o úvere. Pokiaľ nie je dohodnuté inak, spláca sa istina úveru anuitným spôsobom (formou konštantnej anuity). Splácanie anuitným spôsobom (formou konštantnej anuity) znamená, že úver je splácaný v pravidelných mesačných splátkach. Výška každej splátky úveru (anuita) je rovnaká (s výnimkou poslednej splátky) a skladá sa z časti splátky istiny úveru (amortizácia úveru) a časti prepadajúcej na platbu riadnych úrokov z úveru. Pomer výšky istiny a riadnych úrokov sa v priebehu splácania úveru mení. Poslednou splátkou úveru sa splatí zostatok úveru a so zvyšným príslušenstvom. Ak by sa splatnosť ktorejkoľvek splátky pripadla na deň, ktorý nie je pracovným dňom, posúva sa splatnosť tejto splátky na najbližší pracovný deň. Úver musí byť splatený najneskôr v konečný deň splatnosti určený v zmluve o úvere. Z dôvodu prehľadnosti uplatňovaného nároku žalobca v petite rozdelil požadované úroky do zosplatnenia (vyčíslené pevnou sumou) a po zosplatnení nasledovne:

- Zmluvný úrok z nezaplatennej istiny do dňa zosplatnenia vyčíslený pevnou sumou - naakumulovaný zmluvný úrok z neuhradenej istiny do dátumu predčasnej splatnosti úveru
- Úroky z omeškania z neuhradených splátok do dňa zosplatnenia vyčíslené pevnou sumou
- Úroky z omeškania z nezaplatennej istiny po zosplatnení - navrhovateľ uvedený úrok požaduje odo dňa nasledujúceho po zosplatnení do zaplatenia
- Úroky z omeškania z nezaplatených úrokov po zosplatnení - navrhovateľ uvedený úrok požaduje do dňa nasledujúceho po zosplatnení do zaplatenia.

K uplatneniu úroku z omeškania z nesplatennej istiny a obchodného úroku vyčísleného ku dňu zosplatnenia úveru žalobca poukazuje na rozsudok Krajského súdu Prešov zo dňa 27.3.2008, sp.zn. 4Cob/62/2007, podľa ktorého: „S poskytnutím peňažných prostriedkov sa viaže aj povinnosť platiť úroky z úveru (§ 497 Obchodného zákonníka). S omeškaním s úhradou úroku je možné požadovať platenie úrokov z omeškania z nezaplatených úrokov (§ 369 v spojení s § 502 Obchodného zákonníka). Ak je dlžník v omeškaní so splatením peňažného záväzku (§ 369 ods. 1 Obchodného zákonníka), je povinný platiť z nezaplatennej sumy úroky z omeškania. Pri úrokoch z poskytnutého úveru je možné pri omeškaní požadovať z týchto úrokov úroky z omeškania.“

3. K žalobe priložil kópie nasledovných listín:

- Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 00000000087674 z 18.11.2013,
- Všeobecné obchodné podmienky Prima banka Slovensko, a.s. účinné od 1.11.2013,
- Výzva na predčasné splatenie úveru z 28.12.2015,
- Druhú upomienku adresovanú žalovanému z 26.10.2015,
- Sadzobník poplatkov - I. časť., účinný od 1.1.2016,
- prehľad splácania - do predčasného zosplatnenia,
- stav omeškaných splátok na úvere,
- prepočet zmluvných úrokov do zosplatnenia,
- prepočet úrokov z omeškania do zosplatnenia.

4. Vzhľadom na to, že vec bola súdom rozhodovaná za účinnosti procesného kódexu účinného od 1.7.2016 (zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok - ďalej len „CSP“), súd bol povinný pri svojom postupe aplikovať tento nový procesný kódex (§ 470 ods. 1 CSP) s tým, že účinky doterajších procesných úkonov ostali zachované (§ 470 ods. 2 CSP), pričom v súlade s procesnou terminológiou nového civilného kódexu označil účastníkov konania ako sporové strany (resp. strany sporu) navrhovateľa ako žalobcu a odporcu ako žalovaného a návrh ako žalobu.

5. Vo veci bolo na návrh žalobcu rozhodované v tzv. skrátenom konaní a tunajší súd vydal dňa 27.10.2016 platobný rozkaz č.k. 10C/123/2016-28, ktorým žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel. Predmetný platobný rozkaz bol však v dôsledku podania odporu žalovaným zrušený uznesením tunajšieho súdu č.k. 10C/123/2016-37 zo dňa 30.1.2017.

6. Žalovaný podaný odpor odôvodnil tým, že tvrdenia žalobcu nezodpovedajú skutočnosti, výška žalovanej istiny je v žalobcom deklarovanom rozsahu nedôvodná. Predmetná úverová zmluva neobsahuje všetky obligatórne náležitosti podľa zákona č. 129/2010 Z.z., napr. výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Absencia povinných náležitostí v zmluve podľa zákona o spotrebiteľských úveroch má za následok, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Momentálne sa nachádza v zlej finančnej

a životnej situácií, ale aj napriek tomu, že má viacerých veriteľov tak sa okrem základných a bežných výdavkov snaží splácať všetkým svojim veriteľom aspoň čiastočné úhrady. Preto v prípade, že súd zohľadní všetky fakty a posúdi vec spravodlivo, žiadam súd, aby po zvážení a preskúmaní oprávnenosti tohto dlhu, ako aj všetkých uvedených skutočností, ho zaviazal splácať dlh, ako aj prípadné trovy konania vo forme mesačných splátok maximálne však vo výške 43 Eur mesačne k 31. dňu v mesiaci, nakoľko na vyššiu splátku momentálne nemá finančné prostriedky

7. Žalobca vo svojom stanovisku k odporu žalovaného uviedol, že v zmysle bodu 1.1. zmluvy o pôžičke banka poskytne klientovi peňažné prostriedky za podmienok uvedených v tejto zmluve, v Obchodných podmienkach pre úvery občanom - Prima banka Slovensko, a. s. (ďalej len, „OP“) a vo Všeobecných obchodných podmienkach Prima banka Slovensko, a. s. (ďalej len „VOP“), ktoré tvoria jej neoddeliteľnú súčasť. Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere sú aj obchodné podmienky banky (VOP a OP), a teda niektoré z náležitostí, ktoré má v zmysle právnych predpisov zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať, sú v samotnom texte zmluvy o úvere a ďalšie náležitosti sú v OP a VOP. Výška, počet a termíny splátok istiny a úrokov sú uvedené v samotnom texte zmluvy nasledovne: výška anuitnej splátky - 29,99 Eur, termín splatnosti 1. anuitnej splátky: 20.12.2013, počet anuitných splátok: 120, periodicita a termín splatnosti anuitnej splátky: mesačne, v 20. deň kalendárneho mesiaca. Zároveň, bod 2.5.3 OP popisuje anuitné splácanie nasledovne: Splácanie anuitným spôsobom (formou konštantnej anuity) znamená, že úver je splácaný v pravidelných mesačných splátkach. Výška každej splátky úveru (anuita) je rovnaká (s výnimkou poslednej splátky) a skladá sa z časti splátky istiny úveru (amortizácia úveru) a časti pripadajúcej na platbu riadnych úrokov z úveru. Pomer výšky istiny a riadnych úrokov sa v priebehu splácania úveru mení. Poslednou splátkou úveru sa splatí zostatok úveru aj so zvýšeným príslušenstvom. Ak by splatnosť ktorejkoľvek splátky pripadla na deň, ktorý nie je pracovným dňom, posúva sa splatnosť tejto splátky na najbližší nasledujúci pracovný deň. Z uvedeného teda vyplýva, že počet a termíny splátok istiny aj úrokov sú rovnaké a sú určené termínom splatnosti anuitnej splátky. Uvedené platí aj pre údaj o výške splátky. Banka bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere poskytne spotrebiteľovi výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, ktorá uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť, a lehoty a podmienky ich úhrady vrátane rozpisu každej splátky s uvedením amortizácie istiny a úrokov vypočítaných na základe úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru. Informáciu, že splácanie spotrebiteľského úveru prebieha formou mesačných anuitných splátok a že rozdelenie splátok na istinu a úroky úveru obsahuje amortizačná tabuľka, banka klientovi poskytuje už v rámci poskytovania Informácií pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere prostredníctvom formulára pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere. V prospech argumentácie banky svedčí aj rozsudok Európskeho súdneho dvora z 09.11.2016 vo veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s., proti Kláre Bíróovej, v zmysle ktorého: 1.) Článok 10 ods. 1 a 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS ďalej len „smernica“) v spojení s článkom 3 písm. m) tejto smernice sa má vykladať v tom zmysle, že: zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 smernice musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči. Z uvedeného vyplýva, že náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch nemusia byť nevyhnutne uvedené v samotnom texte úverovej zmluvy, ale časť z nich môže byť obsiahnutá aj v obchodných podmienkach (ďalej aj ako „VOP alebo OP“) alebo sadzobníku, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy.

2.) Článok 10 ods. 2 písm. h) (výška, počet a frekvencia splátok a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia) a písm. i) (právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy) smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 tejto smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave.

Uvedeným výrokom Európsky súdny dvor jednoznačne potvrdil, že banka na spôsob uvádzania týchto povinných náležitostí úverovej zmluvy nazerá správne a rozsah, v akom jednotlivé náležitosti uvádza, je pre spotrebiteľa postačujúci pre posúdenie rozsahu jeho záväzku. Povinnou náležitosťou úverovej zmluvy teda nie je podrobný rozpis výšky, počtu a termínov každej zo splátok na časť pripadajúcu na istinu, úroky a iné poplatky, a zároveň, štát ani nemôže zákonom upraviť povinnosť pre veriteľov takýto presný rozpis v zmluve uvádzať.

3.) Článok 10 ods. 2 písm. h) smernice 2008/48 (výška, počet a frekvencia splátok a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, a to povinné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere) sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Ako uviedla generálna advokátka v bode 55 svojho stanoviska a Súdny dvor v bode 48 rozsudku, cieľom tohto ustanovenia je zaručiť, aby spotrebiteľ poznal deň, v ktorý je splatná každá splátka úveru. Upozorňujeme tiež na skutočnosť, že samotná smernica nepoužíva pojem „termíny“ splátok, ale pojem „frekvencia“ splátok. Nie je teda nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala platnosť každej zo splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Uvedenie termínu splatnosti splátky spôsobom: „Mesačne, v xx. deň kalendárneho mesiaca“ teda spĺňa požiadavku smernice a napĺňa jej cieľ.

K žiadosti žalovaného o povolenie splácať dlžnú sumu v mesačných splátkach vo výške 43 Eur uviedol, že v prípade ak by súd vyhovel žiadosti povinného plniť dlh v mesačných splátkach postupoval by podľa neplatnej právnej úpravy, a to podľa § 160 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ktorý súdu dával také oprávnenie. V aktuálne platnej a účinnej právnej úprave však takéto splnomocňovacie ustanovenie chýba.

8. Písomným podaním doručeným súdu 3.7.2017 žalobca oznámil, že žalovaný vykonal po podaní žaloby dve úhrady, ktoré neboli doposiaľ v konaní zohľadnené spolu vo výške 39,90 Eur, a to: dňa 21.4.2017 vo výške 35,16 Eur a dňa 19.6.2017 vo výške 4,74 Eur. Z tohto dôvodu berie žalobu späť v časti úhrad žalovaného spolu vo výške 39,90 Eur s príslušenstvom a navrhuje, aby súd v tejto časti konanie zastavil.

9. K stanovisku žalobcu sa vyjadril žalovaný písomným podaním doručeným súdu 4.10.2017 v podstate tak, že v plnom rozsahu trvá na právnej argumentácii v podanom odpore a podľa jeho názoru zmluva o úvere neobsahuje zákonom predpísané náležitosti a preto je potrebné ju považovať za bez úročnú a bez poplatkov. Zmluva o spotrebiteľskom úvere jednoznačne neobsahuje obligatórne náležitosti v zmysle §9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. V zmluve nie je uvedený údaj o výške a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, v zmluve je uvedená len výška splátky. Spotrebiteľ musí vedieť koľko z ktorej splátky prípadne istinu, úroky a iné poplatky (rozsudok Krajského súdu Žilina zo dňa 20.4.2015 sp.zn. 11Co/127/2015). Ustanovenia zmluvy, obsahom ktorých je súhlas dlžníka s oboznámením sa so Všeobecnými obchodnými podmienkami, ešte pred podpisom zmluvy, boli jednak Slovenskou obchodnou inšpekciou ako aj Komisiou na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách vyhodnotené ako neprijateľné zmluvné podmienky. Z uvedeného dôvodu sa žalobca nemôže odvolávať na splnenie obligatórnej náležitosti „podmienky upravujúce čerpanie úveru“, keďže nebolo preukázané, že žalovaný sa s VOP aj oboznámil pred podpisom zmluvy. Na tejto skutočnosti nemení nič ani rozsudok Súdneho dvora - tretia komora z 9. novembra 2016 vo veci C-42/15, keďže v zmysle rozhodnutia Krajského súdu Prešov zo dňa 30.3.2017 sp. zn. 21Co/104/2016: „Vo vzťahu k poukazu žalovaného na prebiehajúce prejudiciálne konanie pred Súdnym dvorom Európskej únie vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia a.s., a/a V. F., na základe návrhu Okresného súdu Dunajská Streda odvolací uvádza, že v danej veci 9.11.2016 vydal Súdny dvor Európskej únie rozsudok C-42/15, v ktorom Súdny dvor odpovedal na sedem prejudiciálnych otázok týkajúcich sa výkladu článku 1, článku 3 písm. m), článku 10 ods. 1 a 2, článku 22 ods. 1 a článku 23 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na rozsudok Okresného súdu Humenné sp. zn. 12C/444/2015 zo dňa 22.2.2017 s ktorého právnym názorom sa odvolací súd stotožňuje cit.: „V uvedenej právnej veci Súdny dvor EÚ vo svojej odpovedi na 1. otázku uviedol, že Článok 10 ods. 2 písm. h) a i) Smernice sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 tejto Smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave. Súdny dvor EÚ vo svojom rozhodnutí vyslovil, že Smernica sa má vykladať tak, že členské štáty nesmú zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto Smernice, daný záver je však vzhľadom na napadnuté ustanovenie Zákona o spotrebiteľských úveroch

neaplikovateľný, nakoľko v tomto konkrétnom prípade ide o vnútroštátne právo – Zákon, ktorý nad rámec smernice zakotvil prísnejšie podmienky vo vzťahu k povinným náležitostiam spotrebiteľskej zmluvy o úvere na splnenie ktorých je viazané posúdenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru. Požiadavka zákona o spotrebiteľských úveroch je teda od požiadavky Smernice iná. Zákon uvádza, že zmluvy musia obsahovať „výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“. Slovenský zákon o spotrebiteľských úveroch ide nad rámec Smernice a celkom jednoznačne požaduje vyjadrenie tak splátok istiny, ako aj splátok úrokov a splátok iných poplatkov. K výkladu tohto ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch existuje konštantná judikatúra slovenských súdov potvrdená rozsudkami Najvyššieho súdu SR, desiatami rozhodnutiami krajských súdov a stovkami rozhodnutí okresných súdov SR, v zmysle ktorej je potrebné toto ustanovenie vykladať tak, že zmluva musí obsahovať vyjadrenie splátok istiny, splátok úrokov a splátok poplatkov, inak sa zmluva o spotrebiteľskom úvere považuje v zmysle § 11 ods. 1 Zákona za bezúročnú a bez poplatkov. Smernica vyžaduje v spotrebiteľskej zmluve iba uvedenie výšky, počtu a frekvencie splátok spotrebiteľa. V danom prípade je tu zrejmy konflikt medzi Smernicou a Zákom o spotrebiteľských úveroch. To však neznamená, že sa má bez ďalšieho automaticky uplatniť pred vnútroštátnym právom Smernica. V takom prípade totiž musí vnútroštátny súd skúmať, či môže Smernici priznať priamy účinok, resp. nepriamy účinok. Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora a EÚ na otázku priameho účinku smerníc v spore medzi jednotlivcami v zásade platí zákaz horizontálneho priameho účinku spočívajúci v tom, že žiadne ustanovenie smernice zaručujúce jednotlivcovi práva alebo ukladajúce povinnosti ako také sa nemôže použiť v rámci sporu, v ktorom stoja proti sebe výhradne jednotlivci. V prípadoch, kedy súdy Slovenskej republiky rozhodujú o sporoch medzi veriteľmi a spotrebiteľmi ohľadne bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľských úverov podľa Zákona, resp. Smernice, sa jedná o spory medzi jednotlivcami. Z tohto dôvodu nie je možné, aby vnútroštátne súdy poskytli Smernici priamy účinok. Súd preto musí skúmať, či môže Smernici priznať nepriamy účinok. V zmysle ustálenej judikatúry Súdneho dvora EÚ, je rozsah a medze nepriameho účinku smerníc vyjadrený jednak právom EÚ, jednak právom vnútroštátnym. Súd posúdi, či je možné uplatniť eurokonformný výklad, teda či vzhľadom na právnu povahu Smernice možno jej ustanovenia aplikovať pri výklade vnútroštátneho Zákona. V takomto prípade musí ísť o výklad v čo najväčšej možnej miere v zmysle znenia a účelu/cieľa Smernice, musí ísť o výklad za použitia výkladových metód podľa vnútroštátneho právneho poriadku, nesmie sa jednáť o výklad contra legem a nesmú byť porušené všeobecné právne zásady. Okrem uvedeného výklad Zákona nemôže narúšať všeobecné právne zásady, najmä zásadu právnej istoty. Vzhľadom na explicitné znenie zákona o spotrebiteľských úveroch v časti členenia splátok na splátky istiny, splátky úrokov a splátky poplatkov, nemožno priznať Smernici ani nepriami účinok, jednalo by sa o výklad vnútroštátneho Zákona contra legem. Súd je preto názoru, že napriek odkazu žalobcu na predmetné rozhodnutie Súdneho dvora EÚ, zákon o spotrebiteľských úveroch jednoznačne určuje náležitosti spotrebiteľskej zmluvy a v prípade absencie čo i len jednej z nich, tak ako to ustanovuje § 11 tohto zákona, je úver potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov.“ Podľa jeho názoru neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, keďže žalobca nepredložil doručku k výzve v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a k oznámeniu o vyhlásení mimoriadnej splatnosti dlhu. Žalobca sa odvoláva na ustanovenie čl. 19 bod 19.8 VOP, s ktorými však žalovaný nebol oboznámený, keďže chýba na nich jeho podpis. V prípade, ak ho súd zaviazal na úhradu dlžnej sumy žiada, aby mu súd umožnil splácať dlžnú sumu v mesačných splátkach po 43,-Eur.

10. Písomným podaním doručeným súdu 10.10.2017 žalovaný opätovne zotrúvajúc na všetkých doterajších písomných vyjadreniach uviedol, že uhradil ďalšie dve platby spolu vo výške 130,83 Eur o čom predkladá výpis z účtu. V časti uplatneného úroku z omeškania z nezaplatených úrokov v sume 74,58 Eur), úroky z omeškania nie je možné priznať aj z úrokov, pretože by tak súd priznal príslušenstvo (úroky z omeškania) z príslušenstva (úrokov), čo je v rozpore s § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka a v právnej teórii sa takýto postup označuje ako tzv. anatocizmus. Uvedené potvrdil vo svojom rozhodnutí Krajský súd Trenčín zo dňa 30.05.2017 sp. zn. 6Co/92/2017: „Krajský súd v tomto smere poukazuje na právny názor vyslovený Najvyšším súdom Českej republiky v rozsudku sp. zn. 35Odo/101/2002 zo dňa 24.03.2004, ktorý pre blízkosť vtedajšej právnej úpravy nie je dôvod nezohľadniť. Podľa tohto rozsudku Najvyššieho súdu Českej republiky peňažný záväzkový právny vzťah môže byť buď v zväzku s hlavným alebo vedľajším. Hlavným záväzkovým právnym vzťahom je peňažný záväzkový právny vzťah vtedy, ak jeho kauza smeruje priamo k zaplateniu určitej čiastky peňazí. Vedľajším peňažným záväzkovým právnym vzťahom je záväzkový právny vzťah úrokový, ktorý vzniká iba vtedy, ak medzi účastníkmi existuje peňažný záväzkový právny vzťah hlavný. Splnením hlavného záväzku (alebo iným zo spôsobov jeho zániku) zaniká aj akcesorický záväzkový úrokový: pretrváva iba povinnosť uhradiť

už dospelé úroky. Tým, že včas nezaplatí úroky z istiny, sa dlžník dostáva do omeškania s plnením príslušenstva, nie do omeškania s plnením vlastného dlhu. Právo požadovať od dlžníka príslušenstvo z príslušenstva (tu úroky z omeškania zo zmluvných úrokov) potom veriteľ nemá preto, že ani Občiansky ani Obchodný zákonník mu túto možnosť nepriznávajú. Inak povedané, ani Obchodný ani Občiansky zákonník nezakotvujú majetkovú sankciu, pre prípad omeškania s plnením príslušenstva pohľadávky. Nárok na príslušenstvo z príslušenstva pohľadávky nemôže plynúť ani z dikcie § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, takýto úsudok by totiž bez väzby na § 121 ods.3 Občianskeho zákonníka viedol k záveru, že príslušenstvo z istiny už nie je príslušenstvom pohľadávky, ale novovzniknutou samostatnou pohľadávkou. Branie úrokov z úrokov bolo zapovedané už podľa tradície rímskeho práva." Podľa jeho názoru žalobca má nárok len na vrátenie sumy, ktorá predstavuje rozdiel medzi sumou poskytnutého úveru a celkovými úhradami žalovaného.

11. Žalobca vo svojom vyjadrení k vyjadreniu žalovaného uviedol, že je nesporné, že zmluva obsahuje náležitosti v zmysle § 9 písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z., a to údaje o výške, počte a termínoch anuitnej splátky v tabuľke v bode 1.2. Úverovej zmluvy č. 87674 zo dňa 18.11.2013. V tabuľke zmluvy sa prehľadne a zrozumiteľne nachádzajú tieto údaje, a tak žiadny spotrebiteľ nemôže mať pochybnosti o tom, v akej výške a kedy bude poskytnutý úver splácať. V tomto smere odkazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 22.22018 sp. zn. 3 Cdo 146/2017, ktorým Najvyšší súd SR považoval dovolanie žalobcu v otázke nutnosti rozpisu splátky v zmluve za prípustné a dôvodné. Uviedol, že vychádzajú z účelu Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. Apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, právnych záverov vyjadrených v Rozsudku Európskeho súdneho dvora z 9. novembra 2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Bíróovej, účelu § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. a čiastkových právnych záverov vyjadrených v uznesení, predmetné ustanovenie je potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. Pokiaľ predmetné ustanovenie zákona č. 129/2010 Z.z. hovorí o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné ho eurokonformne vykladať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke (t.j. istine, úrokom a iným poplatkom) osobitne, ale len ich uvedenie v súhrne ku splátke, ktorá zahŕňa istinu, úroky a iné poplatky. Žalobca prikladá doručenkou k výzve na predčasné splatenie úveru zo dňa 28.12.2015 (v prílohe). V zmysle výzvy oznamujem, že dokladom o doručení upomienky „Opakované upozornenie“ žalovanému žalobca nedisponuje. Zásielky sú zasielané obyčajnou poštou externou spoločnosťou, ktorá ich odosiela na základe podkladov, ktoré sú jej doručené bankou. Žalobca má za to, že žalovaný sa oboznámil so znením Všeobecných obchodných podmienok (VOP). Podľa bodu 3.5.4. úverovej zmluvy č. 87674 zo dňa 18. 11. 2013 „Klient podpisom tejto úverovej zmluvy vyhlasuje, že pred uzatvorením Úverovej zmluvy sa oboznámil s jej súčasťami so znením VOP, časť úvery pre obyvateľstvo a sadzobníkom poplatkov, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať.“ K možnosti zaplatenia dlhu žalovaného vo forme splátok uviedol, že súhlasí s priznaním plnenia v splátkach za podmienky, že žalovaný uhradí celú pohľadávkou, t. j. istinu aj príslušenstvo, do 12 mesiacov od právoplatnosti rozsudku, za podmienky, že preukáže dôkazmi situáciu, ktorá by povolenie splácania v splátkach odôvodňovala a za podmienky straty výhody splátok pri omeškaní s čo len jednou splátkou. Pri priznanej (zo strany žalovaného navrhovanej) splátke 43,-Eur mesačne bude žalovaný splácať len istinu viac ako 3 roky. Splácanie dlhu v splátkach po 43,-Eur mesačne je tak ekonomicky neúnosné pre žalobcu ako veriteľa a v konečnom dôsledku poškodzuje aj samotného žalovaného, pretože na úrokoch a úrokoch z omeškania zaplatí vyššiu sumu, a teda aj celková suma, ktorú zaplatí žalobcovi, bude vyššia. Nie je možné prihliadnuť len na finančnú situáciu žalovaného, žalobca má nepochybne právo, aby mu jeho pohľadávka bola zaplatená v primeranej lehote a je potrebné rešpektovať zásadu spravodlivosti uvedenú v Čl. 2 ods. 1 C.s.p., v zmysle ktorej ochrana ohrozených a porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Posúdenie finančných možností žalovaného pre účely úhrady dlžnej pohľadávky by malo byť súčasťou aktivít v procese prípadného núteného výkonu súdneho rozhodnutia, kedy dôjde jednak k dôslednému zisteniu majetku žalovaného a jednak k voľbe najvhodnejšieho spôsobu výkonu rozhodnutia. Pritom pre posúdenie vymožitelnosti pohľadávky a voľbu vhodného spôsobu jej vymoženia nebude rozhodujúci iba predpokladaný mesačný príjem a prípadná vyživovacia povinnosť žalovaného, ale jeho celkové majetkové pomery. K nemožnosti priznania úrokov z omeškania z úrokov odkazuje na rozsudky: Krajského súdu v Banskej Bystrici čk. 14Co/542/2016-59 zo dňa 13.6.2017, č.k. 43Co/19/2017-103 zo dňa 29.11.2017, Krajského súdu v Nitre čk. 25Co/219/2017-104 z 13.12.2017, ktorým zmenil prvostupňový rozsudok tak, že priznal nárok na zaplatenie úroku z omeškania zo zmluvných úrokov. V závere uviedol, že vzhľadom na ďalšie

úhrady žalovaného po predčasnom zosplatnení úveru po podaní žaloby a po čiastočnom späťvzati žaloby v časti úhrad žalovaného spolu vo výške 39,90 Eur s príslušenstvom splácania žalovaného po predčasnom zosplatnení úveru doložený nižšie), žalobca žalobu berie späť v časti o zaplatenie 195,03 Eur s príslušenstvom.

12. V ďalšom písomnom podaní doručenom súdu 13.11.2018 žalovaný predložil kópiu výpisu z účtu preukazujúci úhrady vo výške 491,-Eur, ktoré neboli zohľadnené v prebiehajúcom súdnom konaní. Tieto platby boli zo strany žalobcu vrátené a žalovaný nevie z akého dôvodu žalobca tieto platby vrátil. V prípade, ak ho súd zaviazne na úhradu dlžnej sumy, ktorá je v súlade so zákonom, žiada, aby mu súd umožnil uhrádzať dlžnú sumu v mesačných splátkach po 52,-Eur k 25. dňu v mesiaci pod stratou výhody splátok.

13. Žalobca vo svojom písomnom podaní doručenom súdu 20.11.2018 reagujúc na výzvu súdu, aby súdu ozrejmil z akého dôvodu neakceptoval platby zasielané mu žalovaným zo dňa 15.10.2018, 20.8.2018, 17.7.2018, 19.6.2018 a 26.4.2018 a tieto následne vracal žalovanému späť, uviedol, že uvedené platby boli žalovaným zasielané na nesprávny účet a síce na osobný účet klienta č. 4101578002, ktorý bol zatvorený dňa 4.1.2018. Vzhľadom na úhrady žalovaného po tomto dni a keďže bol osobný účet žalovaného zatvorený, sa tieto následne vracali späť žalovanému. Najneskôr zo žaloby mal žalovaný vedomosť o tom na aký účet má hradiť - mal hradiť na úverový účet č. účtu vo forme IBAN: T XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX. V prílohe dokladá posledný výpis z osobného účtu klienta za obdobie 30.12.2017 - 4.1.2018, pričom zatvorenie osobného účtu klienta, na ktorý žalovaný nesprávne poukazoval platby je zrejmé aj z nižšie doloženej tabuľky - Informácie o klientskom účte.

14. Súd vykonal dňa 13.11.2018 a 29.11.2018 pojednávanie v neprítomnosti sporových strán. Na tomto pojednávaní súd podľa ustanovenia § 204 CSP súd upustil od čítania i oznámenia obsahu tých listín, ktorých odpis bol sporovým stranám v priebehu konania doručený a listiny alebo ich obsah neboli žiadnou zo sporových strán (resp. ich právnych zástupcov) spochybnené a s ktorými sa súd oboznámil v rámci prípravy pojednávania.

15. Po vykonanom dokazovaní a oboznámení sa z listinnými dôkazmi súd zistil nasledovný skutkový stav: Medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom došlo dňa 18.11.2013 k uzatvoreniu Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 00000000087674, majúcej formulárový charakter vopred pripravený žalobcom. Touto zmluvou bol dojednaný úver, ktorý žalobca poskytol žalovanému vo výške 2.000,- Eur. Jednalo sa o bezúčelový úver s fixnou úrokovou sadzbou 11,5 % ročne. Poplatok za poskytnutie úveru bol určený vo výške 100,-Eur, poplatok za poistenie schopnosti splácať úver 0,73 Eur mesačne, výška anuitnej splátky 29,99 Eur, termín splatnosti prvej anuitnej splátky 20.12.2013, počet anuitných splátok 120, splatných vždy v 20-ty deň kalendárneho mesiaca a konečná splatnosť úveru bola určená na 20.11.2023. Zmluva obsahuje údaj o výške RPMN 15,39 %, priemernej RPMN 19,35 %, celkovej čiastke, ktorú klient bol povinný zaplatiť 3.698,80 Eur. Prípisom zo dňa 26.10.2015 označeným ako „Druhá upomienka“ žalobca opakovane upozornil žalovaného na omeškanie splátok úveru s tým, že ju žiadal o zaplatenie dlžnej sumy v celkovej výške 81,86 Eur, najneskôr do 31.10.2017. Výzvou na predčasné splatenie úveru zo dňa 28.12.2015 žalobca oznámil žalovanej, že rozhodol o predčasnej splatnosti celého úveru, nakoľko napriek opakovanej snahe neobnovil plnenie povinností v zmysle zmluvy. Celý dlh vo výške 1.946,59 Eur s príslušenstvom vyzval žalovanú zaplatiť najneskôr do 7.1.2016. Z „Prehľadu splácania - do predčasného zosplatnenia“ vypracovaného žalobcom vyplýva, že žalovaný splácal úver v podstate pravidelne do 21.9.2015 kedy uhradil len sumu 9,69 Eur, pričom za celú dobu uhradil čiastku 654,81 Eur. Z tejto sumy žalobca započítal na úhradu úroku sumu 448,58 Eur, na úhradu istiny sumu 190,90 Eur a na poistné sumu 15,33 Eur. Omeškanie so splátkami žalobca evidoval 21.9.2015 vo výške 20,30 Eur, od 20.10.2015 po 21.12.2015 po 29,99 Eur a 28.12.2015 vo výške 1.773,41 Eur s tým, že k 28.12.2015 zaúčtoval dlžnú sumu 1.883,68 Eur. Žalobca predložil aj prepočet zmluvných úrokov z ktorých vyplýva, že za dobu do zosplatnenia úveru predstavovali dojednané úroky z úveru čiastku 523,16 Eur, z čoho žalovaný uhradil 448,58 Eur, takže zostal dlh 74,58 Eur. Žalobca prepočítal aj úroky z omeškania za dobu do zosplatnenia sumou 0,72 Eur, z platieb žalovanej na tento nárok bola započítaná suma 0,00 Eur, takže dlžný úrok predstavuje 0,72 Eur.

16. Vykonaným dokazovaním bolo potom preukázané, že uplatnený nárok vyplýva zo spotrebiteľskej zmluvy, takže na právne vzťahy strán sporu je potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia spotrebiteľského práva podľa Občianskeho zákonníka. Zmluva o úvere je síce tzv. absolútnym

obchodom, ale nakoľko ide o spotrebiteľskú zmluvu, ustanovenia Obchodného zákonníka sa použijú iba v prípade, ak je táto právna úprava výhodnejšia, ako úprava spotrebiteľského práva.

17. Podľa § 488 Občianskeho zákonníka, záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“), tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

18. Listinnými dôkazmi, bolo preukázané, že žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 2.000,-Eur za podmienok, dojednaných v predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere. Od 21.9.2015 žalovaný neuhradil omeškané splátky vo výške 110,27 Eur, v dôsledku čoho žalobca zosplatnil úver ku dňu prípisom z 28.12.2015. Nakoľko zosplatnenie úveru nebolo zmluvnými stranami písomne dojednané, veriteľ právo zosplatniť úver odvodzoval z ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Za použitia výkladu, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší, súd potom vychádzal z predpokladu dôvodného zosplatnenia úveru ku dňu 28.12.2015. Po tom, čo žalovaný nezaplatil dojednanú splátku v mesiaci september 2015, žalobca ho písomným upozornením zo dňa 26.10.2015 upozornil na možnosť zosplatnenia celej pohľadávky. Pretože žalovaný na túto výzvu nereagoval, dlžné splátky neuhradil, žalobca dňa 28.12.2015 pristúpil k zosplatneniu úveru. Ku dňu zosplatnenia predstavoval dlh žalovaného z titulu nesplatenej istiny 1.809,10 Eur (zo splátok žalovaného Eur bola na úhradu istiny 2.000,-Eur započítaná čiastka 190,90 Eur). Zmluvou o úvere boli dojednané úroky 12,90 % ročne, na ktoré žalobca má nárok do zosplatnenia úveru. Tieto úroky žalobca vyčíslil sumou 523,16 Eur, čo žalovaný nepoprel.

Na úhradu úroku z úveru žalobca započítal z úhrad žalovaného čiastku 448,58 Eur, takže neuhradené zostali úroky z úveru vo výške 74,58 Eur. Pokiaľ žalovaný aj splácal úver, nie vždy v deň splatnosti (20-teho toho ktorého mesiaca), takže z titulu omeškania žalobcovi patria úroky, ktoré vyčíslil sumou 0,72 Eur, ktoré neboli žalovaným uhradené. V zmluve o úvere bol dojednaný poplatok za poistenie schopnosti splácať úver vo výške 0,73 Eur mesačne. Zo sumy, splatenej žalovaným, žalobca započítal na úhradu tohto poplatku celkovo 15,33 Eur.

19. K námietkam žalovaného, v zmysle ktorých z predmetnej zmluvy nevyplýva koľko z ktorej splátky pripadne na istinu, úroky a iné poplatky súd poukazuje v celom rozsahu na to, na čo vo svojich písomných podaniach v tomto smere poukázal samotný žalobca a zároveň podotýka, je pravdou, že slovenské súdy v rámci svojej judikatúry rozhodovali, že veriteľ je povinný určiť v zmluve presný rozpis, koľko sa z jednotlivých splátok započítava na istinu a koľko na úroky a ostatné náklady, vychádzajúc zo znenia zákona č. 129/2010 Z. z. (§ 9 ods. 2 písm. k/ - v súčasnosti písm. l/) uvádza, že zmluva o spotrebiteľskom úvere má obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, pričom uvedené znenie zákona súdmi bolo interpretované ako prísnejšie v porovnaní so znením smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 48/2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere, ktorá hovorí len o povinnosti uvádzať výšku, počet a frekvenciu splátok. V tomto smere súd poukazuje na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15, z ktorého vyplýva, že smernica neustanovuje výpis vo forme amortizačnej tabuľky ako obligatórnu náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom súdny dvor konštatoval, že s ohľadom na úplnú harmonizáciu, ktorú smernica č. 48/2008 predstavuje, smernica bráni členským štátom, aby vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovili povinnosť do zmluvy o úvere iné náležitosti, než sú tie, ktoré vymenúva čl. ods. 2 tejto smernice. Súdy Slovenskej republiky pri výklade ustanovení právnych predpisov, platných na území Slovenskej republiky, sú povinné aplikovať eurokonformný výklad. K námietke žalovanej strany je potrebné uviesť, že zmluva o spotrebiteľskom úvere má zrozumiteľne a stručne uvádzať druh úveru, totožnosť a adresy zmluvných strán, dĺžku trvania zmluvy o úvere, celkovú výšku úveru a podmienky, ktoré upravujú jeho čerpanie, úrokovú sadzbu úveru, ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané v čase uzavretia zmluvy o úvere, výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa. V prípade amortizácie istiny na základe zmluvy o úvere s dobou určitou má spotrebiteľ právo vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej dĺžky trvania zmluvy o úvere. Amortizačná tabuľka uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť, lehoty a podmienky ich úhrady, upravuje rozpis každej splátky s uvedením amortizácie istiny a úrokov vypočítaných na základe úrokovej sadzby úveru a prípadne i dodatočné náklady; ak úroková sadzba nie je fixná alebo ak sa dodatočné náklady podľa zmluvy o úvere môžu meniť, amortizačná tabuľka zrozumiteľne a stručne uvádza, že údaje v nej uvedené budú platné len do najbližšej zmeny úrokovej sadzby úveru alebo dodatočných nákladov v súlade so zmluvou o úvere. Nie je teda potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala údaj o tom, aká časť splátky bude započítaná na istinu a aká na úroky.

20. Vyššie citovanému záveru nasvedčuje aj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3Cdo 146/2017 z 22.2.2018, podľa ktorého eurokonformným výkladom predmetného ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z., ktorý je v danom prípade nielen možný, ale aj potrebný, dospel dovolací súd k záveru, že v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. uvádza pojmy „výška“, alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa. Z dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z.z. v žiadnom prípade nevyplýva, že by zámerom zákonodarcu bolo, aby ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ tohto zákona sprísnilo požiadavku zakotvenú v Smernici, teda to, aby zmluva o úvere upravovala výšku, počet a termíny splátok ako súboru, ktorý zahŕňa istinu, úroky a aj iné poplatky. Podľa presvedčenia dovolacieho súdu zohľadňujúceho aj účel zákona, ktorý je vyjadrený v dôvodovej správe, teda ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. neupravuje požiadavku odlišnú od toho, ako ju vymedzuje článok 10 ods. 2 písm. h/ Smernice.

21. V priebehu tohto konania po podaní žaloby žalovaný časť žalobcom uplatňovanej sumy uhradil- a to v celkovej výške 234,93 Eur a to nasledujúcimi platbami: dňa 21.4.2017 vo výške 35,16 Eur, dňa 19.6.2017 vo výške 4,74 Eur, dňa 19.7.2017 vo výške 39,24 Eur, dňa 19.9.2017 vo výške 49,15 Eur a dňa 20.12.2017 vo výške 106,64 Eur (č.l. 96), čoho dôkazom je prehľad splácania po predčasnom

splatení predložený žalobcom (č.l. 83, 96). Na základe uvedeného žalobca zobral žalobu v tejto časti späť a žiadal konanie v tejto časti zastaviť.

22. Podľa § 144 CSP žalobca môže vziať žalobu späť.

Podľa § 145 ods. 2 CSP ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

Podľa § 146 ods.1 CSP súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

23. Vzhľadom na dispozičný procesný úkon žalobcu - čiastočné späťvzatie žaloby voči žalovanému z dôvodu čiastočnej úhrady žalovanej sumy vo výške 234,93 Eur, súd postupujúc podľa § 145 ods. 2 CSP predmetné konanie v časti v časti o zaplatenie sumy 234,93 Eur zastavil, a to bez vyžiadania si výslovného súhlasu žalovaného s takýmto procesným postupom majúc za to, že neexistujú žiadne vážne dôvody pre neudelenie súhlasu v zmysle § 146 ods. 1 CSP.

24. Po čiastočnom späťvzatí žaloby predmetom tohto konania zostal len nárok žalobcu na zaplatenie sumy 1.547,17 Eur spolu s príslušenstvom.

25. Podľa ustanovenia § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení platnom a účinnom od 1.2.2013, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

26. Nakoľko sa žalovaný s peňažným plnením dostal do omeškania, má voči nemu žalobca nárok aj na úrok z omeškania. Žalobca zosplatnil úver ku dňu 28.12.2015, pričom výzvou zo dňa 22.9.2017, ktorá bola žalovanému doručená 31.12.2015 (č.l. 59), vyzval žalovaného na predčasné splatenie úveru najneskôr do 7.1.2016. Z ustanovení § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyplýva, že veriteľ môže žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplatenie niektorej splátky najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Toto právo však môže uplatniť iba za podmienky, že naň zároveň upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej, ako 15 dní. Aj keď to z právnej úpravy nevyplýva jednoznačne, z kontextu ustanovenia možno vyvodíť, že musí uplynúť najmenej 15 dní odo dňa, keď dodávateľ upozornil spotrebiteľa, že uplatňuje právo na zaplatenie celej pohľadávky do dňa, keď má dôjsť k splatnosti celej pohľadávky. Žalobca síce upozornil žalovaného na to, že zosplatní dlžnú sumu v druhej upomienke, ktorá však bola zaslaná v čase, keď ešte neuplynula zákonná lehota troch mesiacov od vzniku omeškania. Pokiaľ by aj iná lehota bola upravená v Obchodných podmienkach banky, ich obsah žalovaný, ako spotrebiteľ, nemala možnosť ovplyvniť, takže sa nejedná o individuálne dojednané zmluvné podmienky. Z toho dôvodu druhá upomienka zo dňa 26.10.2015 nie je vo vzťahu k zosplatneniu úveru právne relevantná. Žalobca zosplatnil úver dňa 28.12.2015 a táto výzva na zosplatnenie úveru bola žalovanému doručená 31.12.2015, čo vyplýva z fotokópie doručky predloženej žalobcom (č.l. 59), a vzhľadom na zákonnú 15-dňovú lehotu bol žalovaný povinný zaplatiť dlžnú sumu do 15.1.2016, takže do omeškania sa dostala nasledujúcim dňom 16.1.2016. K tomuto dňu bola Európskou centrálnou bankou určená základná úroková sadzba 0 % a nakoľko úroky z omeškania predstavujú túto sadzbu zvýšenú o 5 percentuálnych bodov, úroky z omeškania predstavujú 5 % ročne. Žalobca žiadal priznať úroky z omeškania od 29.12.2015, ale vzhľadom na vyššie uvedené dôvody, vznikla žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi celú istinu, ktorá v tom čase predstavovala 1.809,10 Eur, až dňa 16.1.2016. Pokiaľ preto žalobca žiadal priznať úroky z omeškania zo zosplatnenej istiny od 29.12.2015, tento nárok žalobcovi nebolo možné priznať. Keďže žalovaný v priebehu tohto súdneho konania časť žalovanej istiny zaplatil v dňoch a v sumách uvedených v bode 19. tohto rozsudku, súd priznal žalobcovi s poukazom vyššie citované ustanovenia aj úroky z omeškania (z tzv. čistej istiny) v ním uplatnenej výške a to za obdobia kedy po zohľadnení platieb žalovaného v roku 2017 bol žalovaný vo vzťahu k aktuálnemu zvyšku neuhradenej sumy v omeškaní, t.j. ako je to uvedené vo výroku I. tohto rozsudku.

27. Vo vzťahu k platbám zasielaným žalovaným v roku 2018 (t.j. platby zo dňa 15.10.2018, 20.8.2018, 17.7.2018, 19.6.2018 a 26.4.2018) na účet predtým akceptovaný žalobcom, ktoré boli následne žalobcom vracané žalovanému späť na účet žalobcu, súd podotýka, že ich nemohol akceptovať, nakoľko podľa nerozporovaného tvrdenia žalobcu žalovanému muselo byť známe, že predmetný účet bol zrušený, resp. že sa vyskytol nejaký problém, keďže všetky tieto platby z roku 2018 boli žalovanému vrátené.

28. Podľa § 121 ods. 3 Obč. zák., príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

29. Aj vzhľadom na citovanú právnu úpravu, žalobcovi nepatria úroky z omeškania uplatnené vo výške 5 % ročne z úrokov z úveru, priznaných vo výške 74,58 Eur. Úroky z úveru, aj úroky z omeškania sú príslušenstvom pohľadávky, pričom oneskoreným zaplatením zmluvných úrokov nevzniká veriteľovi právo na úroky z omeškania (Rc 70/1995). Podľa judikatúry Občiansky zákonník ani Obchodný zákonník neumožňujú veriteľovi požadovať od dlžníka príslušenstvo (úroky z omeškania) pre prípad omeškania s platením iného príslušenstva pohľadávky, t. j. zmluvných úrokov (Rc 5/2006). Požadovanie úrokov z omeškania z „riadnych - zmluvných“ úrokov tzv. anatocizmus bolo zakázané už podľa rímskeho práva. Nejvyšší súd České republiky v rozsudku sp.zn. 35 Odo 101/2002 zo dňa 24.3.2004 vychádzajúc z právnej úpravy obsahovo zhodnej so slovenskou, uviedol, že podľa štandardného výkladu podávaného súdnou praxou definícia príslušenstva pohľadávky obsiahnutá v ustanovení § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka platí aj pre obchodné záväzkové vzťahy. Úroky, úroky z omeškania a poplatok z omeškania sú teda podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky, ktorou sa v zmysle tohto ustanovenia a v návaznosti na definíciu záväzkového vzťahu v § 488 Občianskeho zákonníka rozumie peňažné plnenie (istina), na ktorú má veriteľ právo podľa hlavného záväzkového vzťahu, ku ktorého zmene (potiaľ, že sa môžu nárokovať aj sankcie za omeškanie s platením) dochádza priamo zo zákona práve až omeškaním dlžníka. Úrokový záväzkový vzťah je vzťahom akcesorickým, ktorého vznik je podmienený platným záväzkovým vzťahom hlavným. Splnením hlavného záväzku (alebo iným zo spôsobov jeho zániku) zaniká (končí) aj akcesorický záväzok úrokový; pretrváva len povinnosť zaplatiť už dospelé úroky. Tým, že včas nesplätí úroky z istiny, sa dlžník dostáva do omeškania s plnením príslušenstva, nie do omeškania s plnením vlastného dlhu (istiny). Právo požadovať od dlžníka príslušenstvo z príslušenstva (tu úroky z omeškania z dojednaných úrokov) potom veriteľ nemá preto, že ani občiansky ani obchodný zákonník mu túto možnosť nepriznávajú. Inak povedané, ani Obchodný ani Občiansky zákonník nezakotvujú majetkové sankcie pre prípad omeškania s platením príslušenstva pohľadávky. Keďže takéto úroky z úrokov považoval súd za neprijateľné zamietol žalobu aj v tejto časti.

30. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

31. Na základe všeobecnej (vágnej) žiadosti žalovaného súd sa zaoberal aj, či existujú dôvody na to, aby bola žalovanému uložená povinnosť uhrádzať žalobcovi priznanú istinu s príslušenstvom v splátkach. V tomto smere súd poukazuje na to, že žalovaný odignoroval výzvu súdu na riadne zdôvodnenie a zdokladovanie svojej žiadosti o povolenie splácať dlžnú sumu v splátkach (č.l. 91) doručenú u 19.11.2018 (č.l. 91), keď na túto výzvu nijakým spôsobom nereagoval.

32. Na základe ustálenej súdnej praxe je pri úvahe o určení lehoty na splnenie povinnosti alebo pri určení, že peňažné plnenie sa môže vykonať v splátkach, nutné vychádzať z konkrétnych okolností prípadu; súd musí prihliadnuť na osobné a majetkové pomery sporových strán, výšku priznaného plnenia, platobnú schopnosť žalovaného, prejavenu snahu o plnenie záväzku žalovaným, dobu, po ktorej by umožnením vykonania plnenia v splátkach došlo k zaplateniu prisúdenej sumy s tým, aby nepredstavovala neúmerné zvýhodnenie dlžníka na úkor veriteľa (čo zohľadní pri výške splátok a podmienkach ich zročnosti) ako aj to, či povolenie plnenia prisúdenej sumy v splátkach neprímerane nezasiahne do majetkových pomerov veriteľa, pričom súd môže určiť, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia; súd teda musí lehotu na plnenie určiť tak, aby jej dĺžka nepoprela samotný účel súdneho konania a v konečnom dôsledku viedla k odstráneniu právnej neistoty medzi sporovými stranami; záver súdu o splnení podmienok na určení dlhšej lehoty na vykonanie plnenia ako tri dni od právoplatnosti rozsudku musí byť vždy náležite odôvodnený.

33. V súdnej veci žalovaný nielenže nepreukázal, že by jeho sociálna a majetková situácia bola dôvodom pre povolenie splátok na uhradenie prisúdenej čiastky, ale z ním predloženého výpisu z účtu je zrejmé, že v roku 2018 zasielal na zrušený účet žalobcu aj sumy prevyšujúce naposledy ním požadovanú výšku splátky. Z tohto dôvodu, keďže súd nemal preukázanú odôvodnenosť žiadosti žalovaného o povolenie splácať judikovanú sumu v splátkach, nemohol žalovanému túto výhodu priznať. Ako istý benefit pre žalovaného však súd na splnenie uloženej povinnosti žalovanému poskytol dlhšiu paričnú lehotu - t.j. lehotu na plnenie, a to až 60 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku (a nie lehotu 3 dni ako bežne určuje v ostatných prípadoch).

34. O trovách konania rozhodol súd (§ 262 ods. 1 CSP) podľa § 255 CSP, pričom, vychádzal z toho, že žalobca bol v predmetnom konaní úspešný v prevažnom rozsahu, pričom pokiaľ ide o žalovanú istinu - bol žalobca úspešný v celom rozsahu. Žaloba bola zamietnutá len v časti žalobcom požadovaného príslušenstva (úrokov z omeškania od 29.12.2015 do 15.1.2016 a úrokov z omeškania z úrokov). Preto súd žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. (§ 362 ods. 1,2 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh)(§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
 - b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
 - c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
 - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
 - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
 - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
 - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
 - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na exekúciu podľa zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok v znení neskorších predpisov.